

Cuprins

Fiul Lupului	9
Omul cu cicatrice	34
Prerogativele preotului	52
Montana Kid	74
Întrebarea cea mare	90
Marea liniște albă	115
Odiseea din Klondike	132
Goana după aur	186

Când englezul intră, femeile începură să râdă și să glumească, legându-se de numele lui și de cel al fetei. El le luă pe rând și le dădu afară, în zăpadă, de unde ele fugiră și răspândiră vestea în toată tabăra.

După ce rămase singur cu fata, Scruff îi vorbi acesteia cu căldură, chiar în limba ei, despre dragostea pe care i-o purta. După două ore, se ridică și plecă.

Se învoiseră: Zarinska avea să vină la cabana omului alb. Rămânea ca el să-i vorbească șefului de trib despre dorința lor. Era posibil ca indianul să nu fie de acord cu ei... Dacă avea să spună nu? Oricum, fata trebuia să vină în cabana omului alb!

Vru să dea la o parte pieile care țineau loc de ușă la intrare în locuința ei și să iasă de acolo, când un geamăt de-al fetei îl opri să o facă. Se întoarse spre ea. Așezată în genunchi înaintea lui, Zarinska, culcată pe o blană de urs, îmbujorată, își desfăcu de la brâu centura grea pe care o purta mereu.

Mirat și bănuitor, albul o privi, fiind atent, în același timp, la orice zgomot ce ar fi venit de afară.

FIUL LUPULUI

Mișcarea pe care o făcu ea în continuare îi risipi teama și îl făcu să zâmbească, încântat. Zarinska se ridică, luă din sacul ei un fel de teacă din piele de muflon, împodobită cu mai multe perle care o făceau să strălucească. Îi luă apoi cuțitul cel mare de vânătoare și îl privi câteva clipe cu respect, fiind parcă tentată să îi încerce tăișul cu degetul, după care îi prinse lui Mackenzie arma iar la șold, așezată în teaca aceea nouă.

Mackenzie îi sărută buzele pe sub mustața lui mare. Fata nu se aștepta să fie astfel mângâiată de către alb.

Ducând sub braț un pachet enorm, Scruff Mackenzie se îndreptă apoi către adăpostul lui Thling-Tinneh, fiind observat cu atenție de cei din trib.

Copiii alergau în toate părțile, aducând lemne uscate în locul unde *pollach*-ul urma să se desfășoare. Un murmur de voci feminine se auzea din ce în ce mai clar, iar războinicii tineri se adunaseră și se consultau, sobri, în vreme ce din cortul vrăjitorului răzbăteau fel de fel de incantații.

FIUL LUPULUI

Thling-Tinneh era împreună cu soția lui, o femeie cu ochi jucăuși. De la prima privire, englezul înțelesese că vestea se împrăștiase deja. De aceea intră direct în subiect, după ce depuse darurile lui la picioarele celor doi.

- O, Thling-Tinneh, puternicule șef al neamului Sticks și al ținutului Tanana, îi strigă el, tu le poruncești peștilor, urșilor, renilor și altor animale ceea ce au de făcut! Omul Alb vine azi în fața ta cu un gând bun. De multe luni trăiește de unul singur, iar cabana lui este goală. Inima lui s-a închis în singurătate, dar suspină după o femeie care să se așeze alături de el, sub acoperișul lui și care, atunci când se întoarce de la vânătoare, să-i ofere o masă caldă... El a auzit lucruri ciudate: pașii furișai ai copiilor și glasurile tinerilor au ajuns până la el... O dată, un spirit i-a tulburat singurătatea în timpul nopții. Corbul, tatăl tău, Marele Corb, tatăl întregului neam Sticks, i-a vorbit astfel Omului Alb: „Încalță-ți mocasinii, ia-ți armele și pregătește-te de drum. Ia cu tine hrană pentru mai multe zile și încarcă-te de daruri frumoase pentru

FIUL LUPULUI

șeful Thling-Tinneh. Apoi întoarce-ți ochii către locul unde soarele are obiceiul să dispară la mijlocul primăverii. Vei călători până pe pământurile marelui șef. Îi vei oferi darurile tale minunate și, astfel, Thling-Tinneh, care este fiul meu, va deveni tatăl tău. Sub acoperișul lui trăiește o fată căreia i-am dat viață spre a fi soția ta”.

Astfel a vorbit Marele Corb, viteazule șef! Iată de ce ți-am pus la picioare atâtea daruri și doresc să îți iau de soție fata.

Bătrânul nu se grăbi să-i răspundă. Cu un gest plin de mândrie, își aranjă mai întâi blana ce o purta pe spate. Când vru să-i vorbească, un om micuț se furișă în locuință și îl anunță pe Thling-Tinneh că adunarea tribului îl aștepta la sfat.

– Omule Alb, căruia noi îi zicem Vânătorul de Mufloni și încă Lupul sau Fiul Lupului! începu indianul. Noi știm că tu faci parte dintr-un neam puternic și suntem mândri că te avem oaspete la *pollach*-ul nostru. Însă peștele-rege nu face alianță cu peștele obișnuit și nici Corbul nu se unește cu Lupul!

FIUL LUPULUI

- Ce vrei să spui? îi strigă Mackenzie. Le-am întâlnit pe fetele Corbului în casele Lupului! Soția lui Mortimer, soția lui Tregidgo, cea a lui Barnabas, care s-a întors acum două ierni. Am auzit vorbindu-se de bine și despre alte fiice ale Corbului, deși nu le-am văzut.

- Adevărat este ceea ce spui, fiul meu. Sunt însă uniri nefericite, ca a apei cu nisipul sau a bulgărelui de zăpadă cu soarele. Te-ai întâlnit cu Mason și cu tovarășa lui? Nu?... A venit aici cu zece ani în urmă. A fost primul dintre Lupi. Îl însoțea un bărbat înalt, drept ca o ramură de salcie, puternic precum ursul, fără păr pe față și cu inima ca o lună plină în miez de vară.

- Ah, îl întrerupse Scruff, recunoscându-l pe cel despre care-i vorbea șeful de trib, este Malemute Kid!

- Un bărbat foarte puternic. I-ai văzut vreodată femeia? Este sora bună a Zarinskăi.

- Nu, șefule, nu o cunosc. Am auzit vorbindu-se însă despre ea. Mason a fost ucis de un brad uriaș, care a căzut peste el. Își iubea nespus

FIUL LUPULUI

de mult femeia și i-a lăsat o grămadă de bani. Cu ajutorul lor, aceasta trăiește acum împreună cu fiul ei în ținuturi mult mai blânde decât acestea și pline de soare pe tot timpul anului.

Sosi un alt mesager, care-l cheamă urgent pe Thling-Tinneh la adunarea războinicilor săi. Cum Mackenzie îl dădu afară pe ușă pe nou-venit, îi zări pe bărbați aplecați deasupra focului care le încălzea adunarea. Le auzi glasurile groase unite într-un cântec bine ritmat și înțelese pe dată că vrăjitorul tribului îi întărâta, stârnindu-le furia împotriva lui.

Se grăbea, de aceea se întoarse iar către șef:

- Iată deci, o vreau pe fata ta! Aici ai tutun, ceai, vase pline cu zahăr, cuverturi groase, batiste mari și frumoase, o carabină, una nouă și bună, cu multe gloanțe și praf de pușcă.

- Nu le primesc, îi răspunse indianul, refuzând cu greu acele daruri îmbietoare. Tribul meu s-a adunat. Ei sunt împotriva unirii tale cu fiica mea.

- Dar nu ești tu șeful lor?

- Fără îndoială că da, însă tinerii sunt furioși, căci Lupii le iau fetele și ei nu se mai căsătoresc.